

PAÑĀV. Br. 15, 3, 7. M. 9, 148, 257, 267. N. 12, 2, 4, 13, 3. Hip. 1, 19. BHAG. 1, 9. R. 1, 5, 7, 10, 16. 9, 5, 6. ॐशादनुप्रातः 13, 16. BHART. 2, 38. VARĀH. BRH. S. 43, 34, 59, 10, 104, 2. VID. 230. HIT. 9, 4, 27, 14. BRĀG. P. 3, 31, 12. ॐपद् (Gegens. समानपद्) AV. PAṆT. 2, 16, 3, 78, 4, 27. ॐपद् TAITT. PAṆT. 1, 60. ॐपदीय 1, 6. — 2) praep. mit gen. abl. instr. P. 2, 3, 32. = विना ohne AK. 3, 3, 3. H. 1827. H. a n. MED.

नानाकन्द (ना० + क०) m. ein best. Knollengewächs (पिण्डालु) RĀśAN. im ÇKDr.

नानाकार (नाना + आकार) adj. verschiedenartig, mannichfach, all-hand: भक्ष्यः VARĀH. BRH. S. 43 (34), 11. 52, 99. RĀśAN-TAR. 4, 331.

नानाकारम् absol. von 1. कर् with नाना P. 3, 4, 62.

नानाग्रह (ना० + ग्र०) m. das besonders-Nehmen, als Erkl. von अवग्रह Schol. zu RV. PAṆT. 1, 6.

नानाजातीय (von नाना + जाति) adj. zu verschiedenen Klassen, Ständen u. s. w. gehörig PAT. zu P. 5, 2, 21.

नानातप्य (नाना + तप्य) adj. verschiedenartig, mannichfaltig: बह्वृषे ऽस्मिन्युरुषे कामा नानातप्याः KĀND. UP. 4, 10, 3. वृताणाम् 6, 9, 1.

नानात्व (von नाना) n. Verschiedenheit, Besonderheit, Mannichfaltigkeit (Gegens. एकत्व, ऐक्य) LĀTJ. 10, 7, 3. ÇĀNKH. Br. 23, 3, 27, 7. MBH. 2, 137. 13, 4844. 14, 952. SĀNKHJAK. 27. TATTVAS. 37. RAGH. 10, 19. BRĀG. P. 2, 10, 13.

नानाधर्मन् (ना० + ध०) adj. verschiedene Sitte habend AV. 12, 1, 45.

नानाधी (ना० + धी) adj. verschiedene Absichten habend RV. 9, 112, 3.

नानाधनि (ना० + ध०) m. ein musikalisches Instrument mit verschiedenen Tönen HĀR. 249.

नानानम् adv. so v. a. नाना: नानानं वा उ नो धियो वि व्रतानि जनानाम् RV. 9, 112, 1.

नानान्द्र (von नानान्द्र) m. der Sohn der Schwägerin gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104. Davon patron. नानान्द्रायणं gaṇa कृतितादि zu P. 4, 1, 100.

नानाप्रभृति (ना० + प्र०) adj. verschiedenen Eingang habend (Gegens. नानोदकी) ÇAT. Br. 8, 7, 4, 3. KĀTH. 21, 3.

नानार्थम् (von नाना + र्थ) adj. auf verschiedenen —, besonderen Wagen: ऐभिर्ग्रे सार्थं यान्त्वार्धानार्थं वा RV. 3, 6, 9.

1. नानात्रय (ना० + त्रय) n. pl. verschiedene Gestalten R. GORR. 3, 1, 21.

2. नानात्रय (wie eben) adj. verschiedenes Aussehen habend, ungleichartig, verschiedenartig AK. 3, 2, 43. H. 1469. अर्कनी AV. 13, 2, 3. पशवः 14, 2, 25. तामयं पृथिवीर्षा आविशन्नानात्रयः AIR. Br. 5, 23. अशन ÇAT. Br. 4, 2, 4, 18. दिशः 13, 2, 40, 3. वीजानि M. 9, 38. Davon nom. abstr. ०ता f. ÇAT. Br. 13, 4, 2, 10.

नानार्थ (नाना + र्थ) 1) adj. einen verschiedenen Zweck —, ein verschiedenes Ziel habend KATHOR. 2, 1. — 2) adj. etwas Anderes enthaltend, subst. so v. a. ein neuer Satz VS. PAṆT. 2, 17 in Ind. St. 4, 155. Könnte auch beissen eine andere Sache (also nicht adj. comp.) — 3) adj. subst. verschiedene Bedeutungen habend, ein Wort, welches mehrere Bedeutungen hat, P. 1, 2, 64, Vartt. 2. AK. 3, 4, 1, 6, 45. HĀR. 225. ०कोष ein Wörterbuch, welches solche Wörter behandelt, Verz. d. Oxf. H. 113, a. No. 414. ०धनिमञ्जरी Titel eines best. Wörterbuchs dieser Art No. 445. ०रत्नमाला desgl. 164, a, 3. 182, b. No. 441. ०संग्रह Zusammenstellung der IV. Theil.

Wörter mit mehreren Bedeutungen TAIR. 3, 3, 1. Titel einer best. Wörtersammlung von Āgajapāla Verz. d. Oxf. H. No. 427.

1. नानावर्ण (ना० + व०) m. pl. verschiedene Farben: ०विभक्तानां गवाम् R. 1, 53, 20.

2. नानावर्ण (wie eben) adj. vielfarbig, bunt SuçA. 1, 135, 7. VARĀH. BRH. S. 5, 93.

नानाविध (ना० + विधा) adj. verschieden, mannichfach, mancherlei H. 1469, Sch. M. 5, 110. 11, 107. BHAG. 11, 5. R. 1, 55, 5. 2, 54, 17. SĀNKHJAK. 60. VARĀH. BRH. S. 87, 35. RĀśAN-TAR. 5, 105.

नानावीर्य (ना० + वी०) adj. verschiedene Kräfte habend: श्रोत्रधयः AV. 12, 1, 2. TBR. 1, 1, 5, 6, 8, 5. ÇAT. Br. 2, 3, 2, 17. 3, 3, 2, 15. Davon nom. abstr. ०ता f. PAÑĀV. Br. 21, 9, 6. 24, 1, 14.

नानामूर्य (ना० + मू०) adj. von besonderen Sonnen beschienen: सप्त दिशो नानामूर्याः RV. 9, 114, 8.

नानू m. N. pr. eines Mannes in einer Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 344, 6.

नात्त (1. न + अत्त) = अन्त VOP. 6, 9.

नान्द adj. zu Nanda in Beziehung stehend: उपपुराण MADHUS. in Ind. St. 1, 18, 12.

नान्द UNĀDIS. 4, 159. n. Preis, Lob UGĒVAL. — Vgl. नात्र.

नान्दन् (von नन्द oder नन्दन) n. Freudenort, Paradies: पावमानिः स्वस्त्ययनोस्ताभिर्गच्छति नान्दनम् SV. II, 5, 2, 8, 6. AIR. UP. 3, 12.

नान्दिकर s. u. नान्दी 2.

नान्दिन् = नन्दिन् m. der Sprecher des Gebetes vor dem Beginne eines Schauspiels H. 330, Randgl.

नान्दी (von नन्द) f. 1) Freude, Befriedigung: अभि स्नातं मृशते नान्द्यै मुदे यदी गच्छत्युत्तीरपिष्ठितम् RV. 1, 143, 4. त्रिर्नान्द्यै वक्तमश्मिना युवम् 34, 4. Nach SĀJ. nicht नान्दी, sondern नान्द्य = नन्दनीय. नान्दी समुद्भिरिति कथ्यते Wohlergehen BRAHMA-P. in UDVĀHAT. ÇKDr. नान्दी-रव Jubelruf MBH. 4, 2189. ०निनाद् dass. KATHĀS. 23, 92. — 2) das Gebet vor dem Beginn eines Schauspiels H. 330. HARIV. 8692. fg. MĀKĀN. 1, 8. ÇĀK. 3, 5. VIKR. 3, 5. MĀLAV. 3, 5 und so auch am Anf. anderer Schauspiele. नान्दीकर् P. 3, 2, 21 gehört vielleicht zu 1, wird aber wie नान्दीवादिन् AK. 3, 1, 38 von den Erklärern hierher gezogen. नान्दिकर RĀMĀN. zu AK. ÇKDr. — Vgl. नन्दी.

नान्दीक (von नान्दी) m. Thürpfosten, = तोरणस्तम्भ TAIR. 2, 7, 31. ein Pfosten unter einem Thorwege, der Glück bringen soll, WILS. Die Form नान्दीक nehmen ÇKDr. und WILS. an, die Calc. Ausg. liest aber: नन्दीकौ (nach den Corrigg. नान्दीकौ) तोरणस्तम्भः.

नान्दीघोष (ना० + घोष) m. संज्ञायाम् P. 6, 3, 68, Sch. — Vgl. नन्दिघोष.

नान्दीपट m. = नान्दीमुख Brunnendeckel H. 1092.

नान्दीपुर (ना० + पुर) n. N. pr. einer Stadt bei den östlichen Völkern P. 6, 2, 99, Sch. 5, 4, 74, Sch. Davon adj. नान्दीपुरक 4, 2, 122, Sch.

नान्दीमुख (न० + मुख) 1) adj. पितरः eine Klasse von Manen ÇĀNKH. GRUJ. 4, 4. JĀGĀ. 1, 249. MĀK. P. 30, 5, 34, 109. VP. 297. 315 (vgl. N. 3).

०खः पितृणाः ebend. In Verbindung mit आद्य oder n. mit Ergänzung dieses Wortes ein diesen Manen geltendes Totenopfer Verz. d. B. H. No. 1127. Ind. St. 1, 443, N. 1. COLEBR. Misc. Ess. 1, 187, N. पितृणां तेन